Quelle: http://manuscripta.at/?ID=912
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

naturę speciē. neq; alicui animalis l uolucris fi
guriā. Miratur g zosimas. quis l qualis esset quē
uiderat. existimans qd magnā uideret psonā. Dū
enim illa eū uidebat delonge adse appropinquantē
cepit cēcito gradu fugere interiora deserti. Zo
simas autē cōtēpnens senectutis debilitatē fastidiūq;
timeris. cēcito eā gradu sequebatur. et illa magis ampli
us fugā petebat. Erat autē zosime cursus uelocior.
et paulatim appropinquabat fugienti. primū autē ei fact
ta ut etiā uox ei posset audiri. cepit zosimas uocifer
i talē emittens uocē cū lacrimis. Ut qd me fugis
hominē senē et peccatorē serue dei uiuū. Sustine me
qui cūq; sis. ēiuro te pdīm pcui amore hanc habitas
heremū. ut recipias me debilē atq; indignū senē.
ēiuro te pillū. adquē habes pcuis tantis laboribus bo
nā spem et ēternā retributionē. colloquere mecum
dulcedinis ac suauitatis ūba. et noli me deserere
re sine mutua colloquione. Hec zosima cū lacrimis
rogante. uenerunt utriq; currentes in quendā
locū. qui locus ita uidebatur quasi aliquando torrens
cucurrerit. Postea autē loci illi. sicut uidebatur eiun
gentē eū adpnominatū locū. pcedens illa que fu
giebat ante faciē zosimę descendit. et rursum
p aliā partē loci illi. quasi torrens ascendit. Zosi